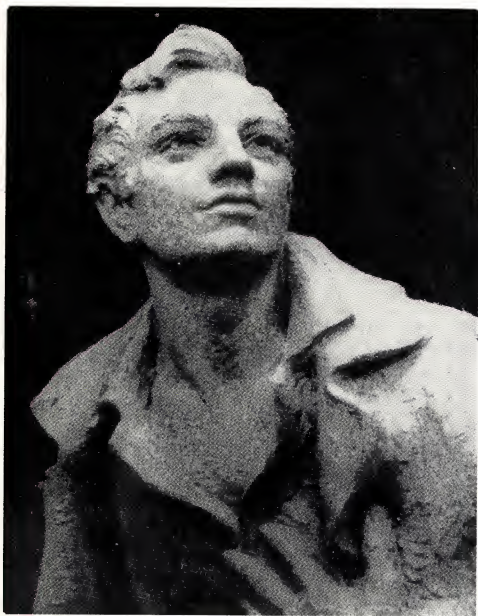

De Ster

DE JONGE PROFEET JOSEPH SMITH IN GEBED

Beeldhouwwerk van Arvard Fairbanks.

Juni 1956

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

56e JAARGANG

Nr

INHOUD:	Blz.
Elder Adam S. Bennion bezoekt Nederland	163
Joseph Smith de Profeet der Herstelling, door Joseph Fielding Smith	169
Onze Zonnehoeck. Een man zoals ik er graag een zou willen worden, door Wendell J. Ashton	175
Joseph Smith de Profeet der Herstelling (Vervolg)	179
Gehoorzaamheid, door Evelyn W. Viner	186
Nieuwe Raadgever benoemd	187
Muziek in Onze Zending, verzorgd door Elder A. L. Lyon	188
Gebeurtenissen in de Zending	189
Berusting; Irene E. Jones	192

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JOH. E. WESTERDUIN

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ELDER ADAM S. BENNION

bezoekt Nederland....

naar een verslag door
DARYL VAN DAM

*

Elder Adam S. Bennion

VAN 9 tot 21 mei bezochten Elder Adam S. Bennion en zijn charmante echtgenote, Minerva Young-Bennion de Nederlandse Zending. Door hun opbouwende woorden en hun inspirerend voorbeeld hebben zij de harten van de leden, zendelingen en vrienden van de Kerk in Nederland en België gewonnen.

Elder en Zuster Bennion kwamen in Nederland aan toen men het festijn der tulpen vierde en Holland er als een platenboek uitzag. De eerste dag werd er dan ook een tocht naar de „Bollen” gemaakt waar Hollands tulpen in alle glorie prijkten.

Op 11 mei vertrokken Elder en Zuster Bennion vergezeld door President en Zuster van Dam om een bezoek aan de zuiderlingen te brengen. 's Middags waren de zendelingen uit het Eindhovense zowel als uit het Antwerpse district vergaderd om naar de

woorden van Elder Bennion te luisteren. De goede woorden en de wijze raad van Elder Bennion hebben velen opgebouwd en versterkt om hun taak met nieuwe moed voort te zetten. 's Avonds werd er een vergadering gehouden voor alle leden van de kerk en wij geloven, dat degenen, die die avond daar in Antwerpen aanwezig waren, nooit de vriendelijke apostel zullen vergeten.

Op 12 mei vergaderden de zendelingen uit Rotterdam en den Haag in het Kerkgebouw te Rotterdam-Noord. Nadat zesenvestig zendelingen hun getuigenis hadden gegeven en hun gevoelens omtrent hun werk geuit hadden, ontvingen zij wijze raadgevingen van Elder Bennion hij zei o.a.: dat wij werk moeten waarderen, dat een mens slechts door werk vooruitgang zal kunnen maken en dat er geen andere weg bestaat!

Zondag 13 mei was het Moederdag; in den Haag werd een speciale conferentie in de Dierentuin gehouden, waar Elder Bennion de hoofdspreker was. Gedurende zijn toespraak eerde hij het moederschap en omdat er zoveel onderzoekers aanwezig waren, verklaarde hij wat het Mormonisme de mens te bieden had.

Een ieder, die daar aanwezig was, genoot van de prachtige geest, die er heerste en keerde voldaan en versterkt huiswaarts. Nog een bijzonder vergadering werd zondagmiddag in Utrecht gehouden. Velen waren tezamen gekomen om naar Elder Bennion te luisteren. Grote getalen kinderen hadden op het warme balkon plaats genomen, zij luisterden aandachtig toen Elder Bennion het woord onmiddellijk tot hen richtte en hen de tien fijnste dingen der wereld noemde. De volwassenen waren net zo onder de indruk als de kinderen en allen zullen zich deze fijne dingen nog lang herinneren: gezondheid, een goed karakter, vrijheid, wijsheid, vooruitgang, een tehuis, vrienden, werk, geloof en liefde. Op maandag 14 mei bracht Elder Bennion een bezoek aan de zendelingenschool in den Haag, waar nieuw aangekomen zendingen enige weken opleiding genieten om een goede ondergrond voor de Hollandse taal te ontvangen zodat zij spoedig effectief zendingswerk kunnen verrichten. Hierna werd een bezoek aan het microfilm laboratorium gebracht, waar ouderling Rinze Schippers verscheiden moderne machines

toonde.

Dinsdagmorgen, 15 mei vertrokken Elder en Zuster Bennion en President en Zuster van Dam reeds vroeg uit den Haag om een bezoek aan het noordelijke gedeelte van de zending te brengen. Onderweg rusten zij even in Heilo om een bezoek bij Broeder en Zuster Sipkema af te leggen daar deze wegens hun slechte gezondheid hun huis niet konden verlaten. Het was iets heerlijks voor dit echtpaar om een apostel in huis te mogen ontvangen daar zij zelf niet in staat waren om naar hem toe te gaan.

Toen de reis verder ging en men over pas drooggelegd land reed, waren Elder en Zuster Bennion erg geïnteresseerd in Hollands eeuwenoude strijd met de zee. Ook de afsluitdijk maakte een geweldige indruk op het echtpaar Bennion. Daarna werd het kerkgebouw in Leeuwarden bezocht; dat het eigendom van de Kerk is en s'avonds vergaderden de leden en vrienden van de kerk in Groningen om naar de woorden van Elder Bennion te luisteren en ook daar genoot een ieder van zijn opbouwende woorden.

De volgende morgen toen men van Groningen naar Arnhem reisde, werd er even een weinig tijd uitgetrokken om het leuke stadje Staphorst te bekijken, waar de oude klederdracht nog gedragen wordt. Alhoewel de inwoners toeristen verafschuwen en weigeren om gefotografeerd te worden, slaagden President en Zuster van Dam en Elder en Zuster Bennion er in om vriend-

Een leuke opname van Elder Bennion toen hij meer dan 600 leden toesprak gedurende de O.O.V.-Conferentie. Zuster Johanna Westerduin vertaalt en Elder Don L. van Noy, O.O.V.-Overziener van de Zending vermaakt zich met de humor van Elder Bennion.

Elder Bennion biedt de Gouden Arenleester beloning aan Zuster Elizabeth Rouw uit Apeldoorn aan. Zuster Rouw is de eerste Gouden Arenleester sedert vele jaren in deze zending.

schap met een man te sluiten, die hun toestond zijn huis te bezichtigen en hem en zijn familie te fotograferen.

's Middags, op woensdag 16 mei, vergaderde Elder Bennion met de zendelingen uit het Groningse en Arnhemse district in Arnhem. 's Avonds verzamelden vrienden en leden van de Kerk zich weer om naar de Apostel des Heren te luisteren en niemand zal vergeten hoe Elder Bennion zei: „Ik geef U mijn getuigenis“, en hij dan voortging om van de waarachtigheid van het Evangelie en de goddelijkheid van Jezus Christus te getuigen. „Niets maakt ons nederiger dan het besef dat wij tot Apostelen geroepen zijn“, zei hij, toen hij de gevoelens van de Raad der Twaalven uitte.

Donderdag 17 mei ging de reis weer westwaarts en Elder en Zuster Bennion zagen het Koninklijke Paleis Soestdijk en brachten een bezoek aan Aalsmeer, vanwaar per K.L.M. vliegtuigen bloemen naar alle delen van de wereld vervoerd worden. Dan werden er enkele fascinerende minuten in een klompenfabriek besteed, waar men zag hoe uit een ruw stuk hout een klomp ontstond. Later op die dag maakte men in Amsterdam een excursie door een van de grootste diamantslijperijen ter wereld.

's Middags, op 18 mei, waren de zendelingen uit het Utrechtse en Amsterdamse distrikt tezamen gekomen om hun getuigenissen af te leggen en advies van Elder Bennion te ontvangen. 's Avonds richtte Elder Bennion het woord

tot de leden en vrienden van de Kerk in een buitengewoon inspirerende vergadering. Gedurende de vergadering riep hij enkele leden naar voren die onlangs tot de Kerk toegetreden waren en vroeg hun, wat hun het meest aangetrokken had. De een was beïnvloed door de schoonheid en eenvoud van het Evangelie, de ander door de organisatie en het gezag van de Kerk. Het hoogtepunt van het bezoek van Elder en Zuster Bennion was hun aanwezigheid op de jaarlijkse O.O.V.-Conferentie in Rotterdam. Zaterdagavond, toen een gezellige avond in het Groot-handelsgebouw gehouden werd, zorgden Elder Bennion en President van Dam voor een verassing door een piano-mondorgel duet te spelen.

Meer dan zeshonderd leden, zendelingen en vrienden van de Kerk vergaderden op zondag morgen, in het nieuwe Kerkgebouw te Rotterdam-Noord, waar zij toespraken van jonge O.O.V. leden beluisterden, die hun getuigenissen aflegde aangaande het feit dat de O.O.V. hun hielp om hun levens op te bouwen en vooruitgang te maken. Deze toespraken werden gevolgd door een ontroerende toespraak van Elder Bennion die de jonge mensen aanspoorde om dat te worden wat zij in hun dromen graag zouden willen worden. Ook legde hij de nadruk op de prachtige tekst uit onze tijd: „De glorie van God is intelligentie!“. Hiermee bracht hij ook het feit naar voren dat wij de vrijheid hebben ont-

Elder en Zuster Bennion op bezoek bij twee leden van de Kerk, die wegens ziekte en ouderdom de vergaderingen niet meer bij kunnen wonen. Broeder Sipkema is 82 en Zuster Sipkema 84 jaren oud.

Elder en Zuster Bennion op bezoek bij een echte boer, zijn vrouw en dochter in het Oud-Hollandse stadje Staphorst.

vangen om onze eigen keuze te bepalen, dat de Here een deur voor ons geopend had en dat niemand deze deur dicht zou kunnen doen.

Voor de namiddagdienst van de O.O.V.-Conferentie was het kerkgebouw wederom geheel bezet. Indrukwekkende toespraken werden er door de O.O.V.- en zendingsleiders van de Nederlandse Zending gegeven. Zij, die deze middag aanwezig waren, waren uiterst verheugd om enkele woorden van Zuster Bennion te horen. Zij betoonde eer aan het Hollandse volk en hun land en uitte haar dankbaarheid voor het voorrecht dat haar echtgenoot en zij genoten om een reis door Europa te maken.

Elder Bennion bracht deze prachtige vergadering tot een volmaakt einde door te zeggen dat, wanneer wij denken, dat ons lot wat zwaar is, wij dan aan de verschrikkelijke toestanden moeten denken waarin de Profeet Joseph Smith verkeerde toen hij in de gevangenis te Carthage opgesloten was. Alhoewel deze omstandigheden elke man volkomen ontmoedigd zouden hebben, heeft Joseph Smith ons juist gedurende die tijd enkele van de mooiste openbaringen gegeven, die ooit gesproken zijn. Elder Bennion haalde daarna verscheidene teksten uit de 121ste afdeling van de Leer en Verbonden aan en gaf uitleg hiervan.

Gedurende het slotlied en het gebed verenigden zich honderden mensen om eer en dank tot onze Hemelse Vader te betuigen voor

de heerlijke ondervindingen van die dag, en een ieder wist dat een dienstknecht des Heren — een bijzondere getuige van Hem — hun door zijn aanwezigheid en woorden rijkelijk had gezegend. Na afloop van de vergadering bleven Elder en Zuster Bennion achter om de handen te drukken met de ontelbaren, die achtergebleven waren om persoonlijk hun dankbaarheid te uiten en deze fijne mensen te ontmoeten.

Gedurende de reis werd Elder Bennion terzijde gestaan door verscheidene tolken. In Arnhem was het Elder Arie D. Jongkees uit Salt Lake City, in Utrecht Elder Nicolaas D. Snel III uit Walmet Creek Californië en in Antwerpen, Amsterdam, Den Haag, Groningen en Rotterdam, Zuster Johanna Westerduin uit Syracuse, Utah.

Toen Elder Bennion zondagmiddag tot de Heiligen in Rotterdam sprak, zei hij dat hij nooit de 632 paar ogen zou kunnen vergeten die die middag op hem gericht waren en dat zij in zijn gehele leven als een heerlijke herinnering zouden blijven leven. Elder Bennion kan er zeker van zijn, dat die 632 mensen, die die middag daar aanwezig waren, in toevoeging van de andere honderden die het voorrecht hadden om hem gedurende zijn reis te ontmoeten, de herinnering aan zijn bezoek ook in hun harten zullen koesteren. Elder Bennion zei zo vaak: „Ik houd van mensen!”. De mensen in Nederland zullen vaak herhalen: „Wij houden van Elder Bennion!”.

JOSEPH SMITH

de Profeet van de Herstelling

*

JOSEPH FIELDING SMITH,
van de Raad der Twaalven.

TOEN Petrus en Johannes, de man, die van zijn geboorte af lam geweest was, genezen hadden, veroorzaakte dit grote verbazing en een geweldige opschudding onder de Joden. Deze handeling verschaft Petrus een uitstekende gelegenheid om de Joden tot bekering te roepen en terwijl hij hen beschuldigde en verklaarde dat zij de verantwoordelijkheid voor de kruisiging van de Heiland droegen, zei hij tot hen:

„En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten; maar God heeft alzo vervuld hetgeen Hij door den mond van al zijn profeten tevoren verkondigd had, dat de Christus lijden zou. Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkoeling gekomen zullen zijn van het aanzicht des Heren en Hij gezon-

den zal hebben Jezus Christus, die u tevoren gepredikt is; welken de hemel moet ontvangen tot de wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond van al zijn heilige profeten van alle eeuw.”

(Hand. 3 : 17-21).

Kort voor de Hemelvaart, toen Christus Zijn apostelen verliet, vroegen zij Hem: „Here, zult Gij in dezen tijd aan Israël het koninkrijk wederoprichten?” En Hij zeide tot hen: „Het komt U niet toe te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.

(Hand. 1 : 6-7).

Door deze woorden liet Hij de apostelen zien, dat de herstelling voor een latere tijd bestemd was. Toen Paulus later aan de Efeziërs schreef verklaarde hij duidelijk, dat de tijden der weder-

oprichting in de bedeling van de volheid der tijden zouden komen, want in die bedeling zou God „alles tot één vergaderen in Christus, beide wat in den hemel is en wat op de aarde is.”

(Efeziërs 1 : 10).

De Here verklaarde ook aan de apostelen na de verheerlijking op de berg dat, Elias wel eerst zou komen en alles wederoprichten, en de apostelen begrepen, dat Elias Johannes de Doper was. In overeenstemming met Zijn voorspelling ten tijde van Zijn Hemelvaart en met de getuigenissen van Petrus en Paulus, moest deze Elias ten dage van de herstelling komen of in de bedeling van de volheid der tijden.

Een intelligente redenering zou het feit aan ons bekend maken, dat wanneer er een herstelling aller dingen zou geschieden, dat er niet alleen een tijd hiervoor moeten zijn maar ook een gekozen boodschapper aan wie de sleutelen van de herstelling geopenbaard zouden moeten worden, want de schriften zeggen: „Gewis, de Here, Here zal geen ding doen, tenzij Hij zijn verborgenheden aan Zijn knechten de profeten geopenbaard heeft.”

(Amos 3 : 7).

Zonder veel moeite zouden wij ook enkele dingen kunnen aanwijzen, die verloren zijn gegaan en wij zouden kunnen aanvoeren dat deze hersteld zouden moeten worden.

Toen de Heer hemel en aarde schiep, zeide Hij, dat zij goed waren. Hij heilige ze, en toen de

mens op de aarde geplaatst werd duurde deze toestand van goedheid en heiligheid voort. Wij lezen in de woorden, die Lehi tot zijn zoon Jacob sprak het volgende: „Welnu, indien Adam niet had overtreden, zou hij niet gevallen zijn, doch in het Hof van Eden zijn gebleven. En alles, wat was geschapen, had in dezelfde staat moeten blijven, waarin het verkeerde nadat het geschapen was; en aldus zou het zijn gebleven en zonder einde zijn geweest.” (II Nephi 2 : 22).

Het gebod, dat aan Adam in het Hof gegeven werd, was, dat hij niet van de boom van de Kennis van Goed en Kwaad zou mogen eten, als hij dit zou doen zou hij zekerlijk sterven. Door zijn overtreding bracht hij de dood over zich en de aarde die „goed” was geweest, bracht doornen en distels voort wat zij tevoren niet had gedaan en zo waren de aarde en alles wat er toebehoort onderhevig aan de val. Door de macht van Satan rebelleerden vele van Adams en Evas kinderen want „.....zij hadden Satan meer lief dan God. En sedert die tijd begon de mens vleselijk, zinnelijk en duivels te worden.”

(Mozes 5 : 13).

Het Evangelie, dat door de Here aan Adam gegeven was, werd veranderd; verordeningen verbroken en de volmaakte organisatie, zoals deze hem geopenbaard was, hield op te bestaan. Al spoedig overheerste de afgodendienst en boog men zich voor afgoden en aanbad hen. Geweld-

dadige en onrechtvaardige mannen verkregen macht en maakten zichzelf tot heersers, er werden regeringen naar de aard der mensen gemaakt en men aanvaardde het werk van de goddelijke Heerser niet meer. Toen kwam de vloed en de aarde werd gereinigd.

Weer werden de geboden en verordeningen geopenbaard aan Noach opdat de mensen uit zijn dagen er door geleid zouden kunnen worden, maar al voor zijn dood was er corruptie in het gehele land. Het was noodzakelijk dat God Abraham uit zijn geboorteland riep en een eeuwig verbond met hem en zijn zaad, dat zou volgen, sloot. Zijn nakomelingen, de kinderen van Jakob werd het uitverkoren volk van Israël. In de loop der tijden, nadat Israël zich in zijn erfland Kanaän had gevestigd, werd dit verbond verbroken en door de onrechtvaardigheid van de tien stammen, die toen een deel van het Koninkrijk van Israël vormden, kwam er een einde aan dat koninkrijk en werd het volk gevankelijk naar Assyrië weggevoerd. Zij kwamen nooit uit dat land terug. De twee stammen die achter bleven, ondergingen ongeveer 130 jaren later hetzelfde lot en werden naar Babylonië weggevoerd. Nadat zij genoeg geleden hadden en zich bekeerd hadden, werd hun het voorrecht toegestaan om naar hun land terug te keren. Hier herbouwden zij hun Tempel en dienden de Here voor een korte tijd.

Weer dwaalden zij van de leringen des Heren af en toen de tijd

aangebroken was, dat de Verlosser zou komen, hebben zij Hem verstoten en Hem gekruisigd. Toch heeft Hij met de enkelen, die Hem wilden volgen zijn Kerk weer opgericht en heeft hen in de gehele wereld gezonden om het Evangelie te verkondigen. En weer kwam er een afval, na de dood van de apostelen. De reddende beginselen en verordeningen van het Evangelie werden veranderd al naar gelang het gemak en denkbepelden dit vereisten.

Leringen werden corrupt, het gezag ging verloren, en valse religie nam de plaats van het Evangelie van Jezus Christus in zoals dit reeds in voorbijgegane bedelingen het geval was geweest en het volk werd in een geestelijke duisternis gelaten.

Door openbaring verklaarde Mozes aan het volk van Israël, zelfs voordat zij het voorrecht hadden genoten om hun erfland te betreden, dat zij door de onrechtvaardigheid van de stammen van Israël naar de vier hoeken der aarde verdreven zouden worden, maar dat wanneer zij zich zouden bekeren en vernederen de Heer hun in de laatste tijden wederom zou vergaderen. Zulke openbaringen werden voortdurend door de profeten van Israël verkondigd — door Jesaja, Jeremiah, Ezechiël, Amos en Hosea; in feite hebben alle profeten van de verstrooiing en vergadering van Israël gesproken; hier zijn b.v. de woorden van Ezechiël:

„Dan zal Ik rein water op u

sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw dreggoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een hart geven en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen en zal u een vlezen hart geven. En Ik zal mijn Geest geven in het binnenste van u, en Ik zal maken, dat gij in mijn inzettingen zult wandelen en mijn rechten zult bewaren en doen. En gij zult wonen in het land dat Ik aan uw vaderen gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.”

(Ezechiël 36 : 25-28).

De woorden des Heren tot Jeremiah aangaande de herstelling luiden als volgt: „Zie, de dagen komen, zegt de Here dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken; niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb ten dage dat Ik hun hand aangreep om hen uit Egypteland uit te voeren, welk verbond met Mij zij vernietigd hebben, hoewel Ik ze getrouwd had, spreekt de Here. Maar dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de Here: Ik zal mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. En zij zullen niet meer een iegelijk zijn naaste en een iegelijk zijn broeder leren, zeggende: — Kent den Here —; want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de Here; want Ik

zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.” (Jeremia 31 : 31-34).

Niet alleen het huis van Israël zal een herstelling ondergaan, maar alle andere schepselen, de aarde inbegrepen. In het tiende artikel van ons geloof lezen wij: „Wij geloven in een letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der tien stammen, en dat Zion op het westelijke vasteland zal worden gebouwd, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeren, en dat de aarde zal worden vernieuwd en haar paradijsheerlijkheid zal ontvangen.”

Behalve de voorspellingen omtrent de vergadering van Israël en de heerschappij van Christus, verkondigen de schriften ook de vernieuwing van de aarde en de herstelling tot haar oorspronkelijke glorie.

Hieromtrent zei de Heer tot Jesaja dat Hij „.....een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zou scheppen, en aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden en zij zullen in het hart niet opkomen.” (Jesaja 65 : 17).

Deze belofte heeft geen betrekking op de uiteindelijke bestemming van de aarde wanneer zij haar celestiale glorie zal ontvangen, maar deze vernieuwing zal plaats hebben in de dagen na de herstelling van Israël en alle vijandschap zal ophouden en dit niet alleen tussen de mensen, maar ook de dieren, wanneer de wolf en het lam tezamen zullen neerliggen, en de leeuw zal stro eten als de os. In de dagen van de

herstelling wanneer de Here zal komen: „Zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen noch een oud man die zijn dagen niet zal vervullen, want een jongeling zal sterven honderd jaar oud zijnde, maar een zondaar honderd jaar oud zijnde zal vervloekt worden.” (Jesaja 65 : 20).

Dit zal de dag der vernieuwing van Zion en Jeruzalem zijn, wanneer ieder man het werk zijner handen zal genieten en niet te vergeefs zwoegen. Dit alles is een onderdeel van de grote herstelling waarvan de heilige profeten profeteerden sedert het begin van de wereld. De aarde, die verdeeld werd en in eilanden en continenten gebroken werd, zal in de dagen van Peleg hersteld worden. „Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle heuvelen en bergen zullen verlaagd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, zal tot een vallei gemaakt worden. En de heerlijkheid des Heren zal geopenbaard worden, en alle vlees tegelijk zal zien, dat de mond des Heren het gesproken heeft. (Jesaja 40:4-5).

Daar de profeten voorspeld hebben, dat de Here in de laatste dagen Israel zou vergaderen en zijn verbonden wederom aan hen zou openbaren en hen de sleutelen van de herstelling geven, moet er een boodschapper gekozen worden. Joseph Smith is deze boodschapper. Hij zou in een tijd komen, dat het volk met zijn mond zou naderen en met hun lippen eren, doch de harten ver

van Hem deden, en de vreze waarmede zij Hem vrezen van mensen geboden zal zijn, die hun geleerd zijn.

In verband met die dag zei de Here:

„Ik zal voortaan wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan, en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen”. (Jesaja 29 : 14).

In het algemeen neemt men aan, dat toen de Here door de profeet Maleachi sprak en zei:

„Zie, Ik zend mijn Engel die voor mijn aangezicht den weg bereiden zal; en weldra zal tot zijn tempel komen die Here dien gij zoekt, te weten de Engel des Verbonds. (Mal. 3 : 1).

Dat dit betrekking had op de komst van Johannes de Doper en zijn zending om de weg des Heren voor te bereiden toen deze ongeveer tweeduizend jaren geleden op de aarde kwam. Dit is echter niet het geval! Deze profetie zou pas op een later datum in vervulling gaan. In de dagen van de zending van Johannes en onze Verlosser, kwam Christus niet om de zonen van Levi, als het zilver en goud in een smeltkroes, te doen reinigen, opdat zij wederom een offerande in rechtvaardigheid zouden mogen offeren. In die dagen verhieven de zonen van Levi hun stemmen tegen Hem en lieten Hem aan het kruis slaan. In die dagen waren de offeranden van Juda en die van Jeruzalem niet aangenaam zoals in de dagen van ouds, maar

de Heer rechtte hen niet, dat zou later komen.

Er zullen sommigen onder U zijn, die denken dat ik godslastering bega wanneer ik zeg, dat het feit blijft, dat Joseph Smith als een boodschapper passend zou zijn om de weg des Heren voor zijn tweede komst voor te bereiden wanneer alle dingen vervuld zullen zijn in de bedeling van de volheid der tijden.

Wat was de toestand van de godsdienstige wereld, die beleed in Christus te geloven en zijn geboden te onderhouden, toen de Vader en de Zoon aan Joseph Smith verschenen en hem onderrichtten? Wij vinden het antwoord in de woorden die de Heiland bezigde en die zeer op de woorden van Jesaja lijken: „Zij genaken Mij met hun lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; zij onderwijzen leringen, die geboden van mensen zijn, hebbende een gedaante van godzaligheid, maar zij verloochenen de kracht er van”. (Joseph Smith 2 : 19).

Sommigen van de hoofdzakelijkste leringen en gebruiken waren als volgt:

1. God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn niet drie afzonderlijke persoonlijkheden maar een hemels wezen zonder lichaam, onbekend en onbegrijpelijk dat het heelal vervult.

2. De kanon der Schriften is gesloten en volledig en sedert het scheiden van de apostelen bestaat er geen openbaring meer, de hemelen zouden zich niet meer ope-

nen en er zou geen verbinding meer zijn. De mensen zouden volkomen afhankelijk moeten zijn van wat er in de Bijbel geschreven staat en wat hun predikers hun vertellen.

3. Dat de doop ons van de „erfzonde” moet reinigen en dat kleine kinderen op die manier „herboren” moeten worden, daar zij anders moeten omkomen.

4. Dat de doop een verordening is, die als zij door besprenkeling of bevoeling toegepast op ongedoopte volwassenen of kleine kinderen door God aanvaardbaar is.

5. Dat mannen zichzelf de eer aan mogen nemen om predikanten te worden, zonder goddelijke aanstelling door iemand, die het gezag heeft om in de naam van Christus te handelen.

6. Dat de organisatie van de Kerk zoals die in de vroegere dagen door Christus en Zijn apostelen ingesteld was niet meer nodig is; er zouden geen apostelen en profeten meer zijn en geen gaven van de Geest.

7. Dat de mens niet naar het beeld van God geschapen is, want God is geen wezen met een menselijke vorm.

8. Andere leerstellingen, zoals de herstelling van de sleutelen voor de vergadering van Israël, de noodzakelijkheid van de komst van de profeet Elia enz. zoals die in de Bijbel verkondigd worden zijn niet noodzakelijk.

De tijd laat niet toe om andere tegenstrijdigheden en afwijkingen van de leerstellingen en gebrui-

(vervolg op pag. 179)

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd.

Een man,
zoals ik er graag
een zou willen
worden....

*

WENDELL J. ASHTON

JOSEPH F. SMITH werd gedurende de donkerste uren van de geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geboren. Twaalf dagen voor zijn geboorte was het de bedoeling van een wilde bende in Missouri zijn vader te vermoorden. Zijn vader was Hyrum Smith, de broer van de profeet Joseph Smith. Daar in Missouri was generaal Alexander William Doniphan, hij was een erg groot man maar had een goed hart en toen hij het bevel kreeg om Joseph en Hyrum Smith dood te schieten zei hij: „Het is lafhartige moord en ik zal dat bevel niet gehoorzamen!” Zodoende werden de twee broers niet doodgeschoten maar zij werden wel in de gevangenis opgesloten. Toen Hyrum Smith geboeid in de gevangenis zat, werd op 13 november 1838, te Farr West zijn zoon Joseph F. geboren. Farr West was een klein prairie-stadje in Caldwell county, Missouri. Het stadje was door de Heiligen gesticht en reeds hadden zij plannen gemaakt om er een tempel te bouwen. Maar de tempel in Farr West werd nooit gebouwd, wilde benden verdreven de Heiligen, en toen de Heiligen vluchtten was er onder hen het kleine jongetje Joseph F. met zijn zieke moeder.

Gedurende het grootste gedeelte van zijn leven moest Joseph F. met grote moeilijkheden kampen. Maar die moeilijkheden maakten hem sterk. Toen hij later de zesde President van de Kerk werd, werd hij

overall als een groot en goed Heilige der Laatste Dagen geliefd en geëerd. De moeder van Joseph F. was Mary Fielding Smith. Zij werd in Engeland geboren en was zeer welopgevoed. Nadat haar zoon geboren was, was zij voor een heel lange tijd ziek. Terwijl zij ziek was drongen de vijanden van de Heiligen haar huis binnen. Zij braken koffers open en namen papieren er uit, die haar man Hyrum behoorden, die toen in de gevangenis zat. Toen dit gebeurde lag de kleine Joseph op het bed en in de opwinding werd er allemaal beddegoed over hem geworpen. Toen men dit ontdekte, dacht men, dat hij vast gestikt zou moeten zijn, maar hij leefde nog. Toen hij vier maanden oud was vertrokken hij en zijn moeder naar Illinois. In het prachtige Nauvoo, Illinois, bracht Joseph F. haast zijn gehele kinderjaren door. Hij hield erg veel van zijn oom Joseph Smith. De jongen ging vaak bij hem op visite en zat op de knie van de profeet, ook hoorde de jonge Joseph F. zijn oom prediken.

Op een zekere dag in juni in Nauvoo, toen de jonge Joseph F. vijf jaren oud was, kwam zijn vader en de andere leiders van de Kerk er te paard aanrijden. Hyrum Smith bukte zich over het zadel en tilde zijn jongen van de grond. De vader kuste zijn zoon vaarwel en reed naar de stad Carthage. Dat was de laatste keer, dat Joseph F. zijn vader zag. Kort daarna klopte iemand in het midden van de nacht op het raam van het huis van Mary Fielding Smith, de man, die klopte riep: „Zuster Smith, ze hebben Uw man vermoord!” — Iets vroeger die dag waren Joseph en Hyrum Smith door een bende, met beschilderde gezichten te Carthage doodgeschoten.

Toen Joseph slechts zeven jaren oud was leidde hij voor zijn moeder een span ossen dwars door Iowa. Want weer hadden de vijanden van de Kerk hen van huis en haard verdreven. In Winter Quarters, vlak bij de Missouri rivier, werd de zoon van de weduwe een herdersjongen. Terwijl hij de koeien van zijn moeder in de buurt van Winter Quarters weidde, had hij een huiverige ondervinding met de Indianen. Een groep roodhuiden kwam plotseling op de koeien af, zij wilden de dieren ongetwijfeld wegdrijven. Gedurende die wilde jacht kwamen twee Indianen op Joseph af, zij waren aan weerszijden van zijn paard, slingerden hem uit het zadel en sleurden hem mee. Toen zagen zij enige mannen het weiland naderen en lieten de jongen vallen terwijl zij vluchtten. Joseph had net zo goed gescalpeert kunnen worden, maar nu kwam hij er met een paar blauwe plekken van af.

De jongen leerde al vroeg van zijn moeder, welk een kracht er in het gebed school. Zij nam hem mee toen zij met haar broer een reis naar St. Joseph, Missouri, maakte om daar voorraden op te slaan voordat zij hun trek van Winter Quarters naar het Rotsgebergte zouden beginnen. Op hun terugweg kampeerden zij op de prairie bij een klein riviertje. Aan de andere kant van de rivier waren enige mannen, die koeien naar St. Joseph dreven. Gewoonlijk werden de koeien tegen de avond van hun jukken verlost om te grazen, maar deze keer besloot

men om de jukken aan te laten opdat de koeien niet met die verwisselt zouden kunnen worden die aan de andere kant van het water aan het grazen waren.

De volgende morgen, toen Joseph F. en zijn oom de ossen wilden inspannen, konden zij het beste span niet vinden. Zij baanden zich een weg door het bedauwde gras maar zij konden de dieren nergens zien. Toen Joseph F. weer naar de huifkar terugkeerde, zag hij zijn moeder in gebed geknield en hoorde hoe zij de Heer vroeg om hun te helpen de ossen te vinden, zodat zij veilig naar hun familie terug zouden kunnen keren.

Toen kwam zijn oom het kamp binnen: „Wel, Mary, de ossen zijn verdwenen.”

„'t Is al goed, je ontbijt staat al sinds uren te wachten en terwijl jij en Joseph wat eten, zal ik er wel even op uit gaan en zien of ik de ossen niet kan zien.”

Zij ging naar het riviertje en een van de mannen, die aan de andere kant kampeerden riep haar toe: „Mevrouw, ik heb Uw ossen bij het aanbreken van de dag die kant op zien gaan!” Hij wees juist in de tegenovergestelde richting van die van Mary. Maar zij handhaafde de richting, die zij ingeslagen had en de man ging naar zijn kudde terug. Mary vond haar ossen in een nauwe diepe kloof, waar zij aan een paar wilgebomen vastgebonden waren zodat niemand ze kon zien. Op weg naar het rotsgebergte leidde Joseph F. de hele weg twee span ossen die voor een zware huifkar gespannen waren. 's Avonds bij het kampvuur leerde zijn moeder hem in de Bijbel lezen, hij was toen pas tien jaar oud. In het Zout Meer dal werkte de jongen lang en hard, hij ploegde en oogste, maakte het land vruchtbaar en hoedde het vee alhoewel er toen grote wolven in het dal waren.

Toen Joseph dertien jaar was stierf zijn moeder. Twee jaren later werd hij op zending naar Hawaï geroepen. Toen hij op het punt van vertrek stond, beloofde Elder Parley P. Pratt hem, dat hij „door de gave Gods en door zijn eigen studie” in staat zou zijn de taal van Hawaï machtig te worden. Gedurende het grootste gedeelte van hun reis werden Joseph F. en zijn collega's door hongerige Indianen gevolgd. De elders deelden al hun eten met hen en Joseph kwam dan ook in San Bernardino zonder iets te eten aan. Hij had ook geen geld en zodoende werkte hij in de bergen en maakte daar dakpannen en verdiende zoveel geld, dat hij verder kon gaan.

Nadat de jongeman één jaar in Hawaï geweest was, werd hij over alle Heiligen op het eiland Molokai geplaatst. Hier trof hem een zware koorts en was hij drie maanden ernstig ziek. Gedurende die tijd ontving hij tedere zorg in het huis van een broeder daar en zijn vrouw. Haar naam was: Ma Mahuhii.

Jaren later, toen Joseph F. Smith een oude man met een lange baard was bezocht hij Hawaï waar hij drie zendingen had vervuld. Toen hij in Honolulu aankwam werd hij gewoon begraven onder slingers

van prachtige bloemen. Er was muziek en de leden van de Kerk begroetten hun leider met grote vreugde. Te midden van dit al werd een oude vrouw van ongeveer negentig jaar binnen geleid. Zij had een paar bananen mee gebracht en riep: Iosepa, Iosepa”. Toen Joseph F. Smith haar zag, liep hij hard naar haar toe en nam haar in zijn armen: „Mamma, mijn goede oude mamma!” Zij was dezelfde Ma Mahuhii, die de jonge zendeling meer dan vijftig jaar geleden verpleegd heeft.

Joseph F. Smith werd een grote, goedgebouwde man met donker haar en heldere bruine ogen. Hij hield van verhalen en schaken en ook hield hij van kinderen. Hij hield er niet van om schulden te maken, hij studeerde veel en was zeer ordelijk in alles wat hij deed. Men zegt, dat hij meer in een koffer kon krijgen dan wie dan ook omdat hij er zoveel zorg aan besteedde hoe hij zijn kleding er in legde. En hij pakte zijn koffers vaak, want naast zijn zendingen in Hawaïi vervulde hij ook nog drie zendingen in Groot Brittanië, het land waar zijn moeder geboren was, en in het oostelijke gedeelte van de Verenigde Staten. Toen hij op een zekere keer van een zending terug keerde was zijn vrouw ernstig ziek, toen verpleegde hij haar dag en nacht totdat zij weer hersteld was.

Joseph F. Smith diende in het Utah leger toen het Johnston leger de Heiligen dreigde aan te vallen. Hij heeft ook geholpen om het wetboek van de staat Utah te vervatten, ook was hij een buitengewoon goed werker bij het bijhouden van de Kerkgeschiedenis.

Toen Joseph F. Smith zevenentwintig jaar oud was, werd hij onder de handen van Brigham Young tot Apostel geordend. Later diende Joseph F. Smith in het Eerste Presidentschap der Kerk als raadgever tot drie Presidenten, John Taylor, Wilford Woodruff, en Lorenzo Snow. Op 17 oktober 1901, kort na de dood van President Lorenzo Snow werd deze ernstige man, die sedert zijn dertiende jaar een wees was geweest President van de Kerk. De mensen hielden van hem wegens zijn zachtheid, zij bewonderden hem voor zijn moed. Hij stond bekend als een goed zakenman en had de leiding over vele organisaties, die de Kerk onderhoudt, Maar iets dat veel belangrijker was dan dat, was dat hij een profeet van God was, die met zijn gehele hart bidde. Hij stond ook bekend voor zijn uitgebreide kennis van het Evangelie en de manier waarop hij het Evangelie verklaarde.

Slechts vijf dagen na zijn tachtigste verjaardag en zeven dagen na het einde van de eerste wereldoorlog overleed Joseph F. Smith te Salt Lake City op 19 november 1918. Er werd geen begrafenis dienst voor hem gehouden daar een verschrikkelijke griep epidemie het land teisterde. Aan het graf sprak Heber J. Grant, de man die hem op zou volgen: „Hij was een man, zoals ik er graag een zou willen worden!”

(vervolg van pag. 174)

ken van de Kerk van Christus uit de vroegere dagen aan te halen. Maar laat ons enige punten even in overweging nemen en trachten, of wij de behoefte voor een hersteller niet kunnen zien, die door de inspiratie van God de juiste beginselen weer terug zou moeten brengen, zoals deze onderwezen en geleefd werden voordat zij corrupt werden en voor het mensdom verloren gingen

Men leert:

1. God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn niet drie afzonderlijke wezen!

Toen Joseph Smith, een jongeman van veertien jaren was, ging hij in het bos om te bidden. Zonder twijfel had hij dezelfde idee omtrent God zoals de predikanten van die tijd onderwezen. Hij keerde uit het bos terug met de kennis, dat de overheersende idee niet juist was. Toen hij verklaarde, dat hij een bezoek van de Vader en de Zoon had gehad, werd hij belachelijk gemaakt. Zijn vroegere vrienden keerden hem de rug toe en werden zijn vijanden. Waarom vroegen zij hem niet, om met hen de Schriften te onderzoeken en hem daardoor te laten zien, dat hij verkeerd was in plaats van vijandig te worden en hem te vervolgen? Het Antwoord is erg eenvoudig. Toen zij de Schriften opsloegen, — zie daar, — zij ondersteunden Joseph; zoals aanhalingen zeker zullen bewijzen.

Bij de doop van Christus waren er drie leden van de Godheid aanwezig; Christus in het water,

God de Vader, die uit de hemel sprak en verklaarde, dat Christus Zijn Geliefde Zoon was en de Heilige Geest, die afdaalde en op Christus rustte.

Het is ongerijmd om te denken, dat toen Christus in het Hof leed, Hij tot zichzelf bad, dat als het mogelijk zou zijn de beker, die voor Hem bereid was, niet te hoeven drinken. Het is even dwaas te geloven, dat toen Christus bad, dat Zijn discipelen één zouden zijn zoals Hij en de Vader één waren, Hij tot zichzelf bad en vroeg, dat Zijn discipelen in zichzelf opgenomen zouden worden en een even verward en aetherisch wezen zouden worden zoals de wereld vandaag gelooft de Vader en de Zoon zijn. Het is dwaasheid om te denken, dat toen Hij na Zijn opstanding tot Maria zeide: „Raak Mij niet aan. want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; ga tot Mijn broederen, en zeg hun: Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God,” dat Hij tot zichzelf op zou varen en tot zichzelf verslag uit zou brengen.

En toch is dit de gedachte, die de moderne leerstellingen omtrent God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest geven. Het was zeer zeker nodig, dat de hemelen zich openden en dat er een openbaring aan de profeet Joseph Smith gegeven werd om deze dwaze opvatting te verbeteren. Het is vreemd, dat Maarten Luther en de andere hervormers, de dwaasheid in deze leerstelling niet hebben herkend, toen zij zich

van de Kerk van Rome scheid-
den. Het heeft waarschijnlijk zo
moeten zijn; de tijd heeft op de
jongen Joseph Smith gewacht om
de ware leer omtrent de Vader
en de Zoon te herstellen.

2. De Kanon der Schriften is vol- ledig.....

Deze leer ontsproot uit de afval,
toen de godsdienstonderwijzers
wegens hun ongerechtigheden
geen openbaring van de hemel
meer ontvingen. Zo veronderstel-
den zij, ook al beweerden de
schriften het tegenovergestelde,
dat God opgehouden had om tot
de mensen te spreken en dat de
kanon der Schriften volledig com-
pleet was. Van die dag af ver-
kondigden de predikanten, door
hun eigen vrije wil en niet omdat
de Vader het gewild had, dat de
Almachtige zich teruggetrokken
had en het mensdom geheel op
het geschreven woord liet steu-
nen zoals wij het in de Bijbel
vinden, en hun eigen uitleg daar-
van. Zo werd het mensdom aan
zich zelf overgelaten om te tasten
en te zoeken om hun weg tot
zaligheid te vinden louter en al-
leen door onderdelen van de leer
van de Heilige Schriften. De pro-
fetische woorden van Nephi, die
hij ongeveer 150 jaren voor de
geboorte van de Messias aan-
gaande de mensen, die in de laat-
ste dagen, in de bedeling van de
volheid der tijden, zouden leven
sprak, voorspelden dat zij wegens
hun verzwakte kennis van de
waarheid zouden roepen: „Een
Bijbel, een Bijbel! Wij hebben
een Bijbel, en er kan geen andere

Bijbel meer zijn!”

(II Nephi 29 : 3).

Ik heb reeds de woorden van de
oude profeten aangehaald, waarin
zij zeiden, dat de Here in de laat-
ste dagen nieuwe verbonden met
Israël zou maken en hen van hun
ongerechtigheden reinigen. Nu
stel ik de vraag: Hoe kunnen er
nieuwe verbonden met de Heer
gemaakt worden zonder een he-
melse manifestatie, nieuwe open-
baring, en de komst van bevoeg-
de dienstknechten om deze be-
kend te maken?

„En er zal een verlosser te Sion
komen, namelijk voor degenen,
die zich bekeren van de over-
treddingen in Jakob, spreekt de
Here. Mij aangaande dit is mijn
verbond met hen, zegt de Here:
Mijn Geest die op u is, en mijn
woorden die ik in uw mond ge-
legd heb, die zullen van uw mond
niet wijken, noch van de mond
van uw zaad, noch van de mond
van het zaad van uw zaad, zegt
de Here, van nu af tot in eeuwig-
heid toe. (Jes. 59 : 20-21).

En daarna zal het geschieden,
dat ik mijn Geest zal uitgieten
over al het vlees, en uw zonen
en uw dochteren zullen profete-
ren; uw ouden zullen dromen
dromen, uw jongelingen zullen
gezichten zien: Ja, ook over uw
dienstknechten en over uw dienst-
maagden zal ik in die dagen mijn
Geest uitgieten..... En het zal
geschieden, al wie de naam des
Heren zal aanroepen, zal behou-
den worden; want op de berg
Sions en te Jeruzalem zal ontko-
ming zijn, gelijk als de Here ge-

zegd heeft; en dat bij de overgeblevenen die de Here zal roepen. (Joël 2 : 28-29, 32).

De houding van de hedendaagse wereld in verband met openbaring en de leiding van de Geest Gods wordt heel eenvoudig in de woorden van Willard Hays Ward weergegeven:

„De slotsom van de hele zaak is: Verstand is de laatste rechter, ons eigen verstand, het verstand van een iegelijk onzer, mijn verstand en niemand anders. Er zijn verschillende bronnen van gezag, de Bijbel, de Kerk of God, maar elk moet door ons persoonlijk verstand onderzocht worden voordat wij het geloven. In de grond van de zaak zijn wij allen rationalisten, wij kunnen dat niet helpen. Wat God is, of er een God is, moeten wij met ons verstand beslissen. Als wij in de gelijkenis van God gemaakt zijn, is deze gelijkenis een gelijkenis van verstand, niet van lichaam; ons beperkt verstand moet en kan een waar begrip van God verkrijgen, evenals onze kleine bijziende ogen werkelijk iets, ook al is het zeer onvolmaakt, van het oneindige univers kunnen ontdekken. Het verstand mag slechts heel vaag zien, ja zelfs dwalen, maar het is het enigste wat wij hebben. (The New York Independent 15 maart, 1915).

In tegenstelling hiermede volgt wat de Here gezegd heeft: „Indien gij lieden in mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk mijn discipelen, en gij zult de waarheid verstaan en de waarheid zal u vrijmaken. (Joh. 8 : 31-32).

In 1820 was de tijd zeker gekomen, dat de hemelen zich zouden openen en het mensdom goddelijke openbaring zou mogen ontvangen.

3. De doop heeft ten doel ons van de „Erfzonde" te reinigen: Deze leerstelling, die als goddelijk gebod verkondigd wordt, is wel een van de meest berispelijke. Zij verloochent de genade van Christus en spot met Zijn verlossingswerk. Dit valse beginsel, dat vele eeuwen de wereld beheerst heeft, is zeker uit de boze. Het spreekt tegen de leringen van de Zoon van God die zeggen: „Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhinderd ze niet want derzulken is het Koninkrijk der hemelen." (Matth. 19 : 14). Weer zien wij de behoefte voor openbaring van de hemel om de waarheid te herstellen en deze verderfelijke leer uit te wissen, die millioenen onschuldige kinderen tot eeuwige verdoemenis opgeschreven heeft en hun het medeburgerschap in het Koninkrijk der hemelen ontnomen heeft. Zodoende heeft de Here in de bedeling wederom verklaard:

„.....Doch ziet, Ik zeg U, dat kleine kinderen sedert de grondlegging der wereld door Mijn Eniggeborene zijn verlost. Want aan Satan is geen macht gegeven om kleine kinderen in verzoeking te brengen, daarom kunnen zij niet zondigen, voordat zij verantwoordelijk jegens Mij worden. (L. & V. 29 : 46-47).

De herstelling van deze waarheid heeft de vrede in de harten van

duizende moeders doen wederkeren, die eerst met vreselijke kwellingen vervuld waren omdat hun, voordat zij het Evangelie gehoord hadden, geleerd werd, dat hun kleine kinderen, die zonder doop gestorven waren voor eeuwig verloren waren en van de tegenwoordigheid van God uitgesloten waren. Weer wordt er duidelijk en onmiskenbaar in deze teksten verklaard dat de Doop ter vergeving der zonden is voor hen die geloof hebben. Babies kunnen niet geloven, zij kunnen zich niet bekeren, want zij zijn onschuldig en hulpeloos. Door kleine kinderen een peetmoeder en een peetvader te geven, die voor hen zullen spreken, zijn zij geenszins verantwoordelijk. Laat mij even de woorden van een oude profeet aanhalen (Mormon): „.....En hij, die zegt, dat kleine kinderen de doop behoeven, verloochent de barmhartigheid van Christus, en acht Zijn verzoening en de kracht van Zijn verlossing waardeloos. Wee hun, want zij zijn in gevaar van dood, hel en oneindige kweeling. Ik zeg dit vrijmoedig; God heeft het mij geboden. Luister naar deze woorden en let op, want anders getuigen zij tegen u voor de rechterstoel van Christus.

(Moroni 8 : 20-21).

4. De doop is aanvaardbaar door de Here als deze door besprenkeling of bevoeiing wordt toegepast.

Hier werd weer een beroep op Joseph Smith, als de profeet der Herstelling gedaan om dit verkeerde beginsel te verbeteren en

het ware beginsel van de doop te onderwijzen.

Er is niet één tekst in de Bijbel die er ook in de vaagste zin op zou kunnen wijzen, dat de doop door het besprenkelen of bevoeien van het hoofd zou worden kunnen toegepast. De betekenis van het woord op zich zelf al sluit een dergelijke gedachte uit, en elke doop brengt het naar voren dat men in het water afdaalde en uit het water opkwam. De schriften vergelijken de doop met een begrafenis en een opstanding.

Paulus zeide tot de Heiligen in Rome: „.....Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in den dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alsoo ook wij in nieuwhed des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking zijner opstanding.” (Rom. 6 : 3-5).

Het is onnodig om dit verder te verklaren, want voor allen die het willen begrijpen is de waarheid zo duidelijk. Weer, hoe dankbaar zouden wij moeten zijn voor de herstelling van de ware leer omtrent de doop, waardoor wij vergeving voor onze zonden en de weg terug tot de tegenwoordigheid Gods kunnen vinden, mits deze doop bediend wordt door iemand die daar het goddelijke gezag voor heeft.

5. Mannen mogen zich zelf de eer aannemen om in de naam van Christus te handelen, zonder door iemand met goddelijk gezag aangesteld te zijn. „Niemand matigt zichzelf die eer aan, maar die door God geroepen wordt gelijk-kerwijs Aäron. (Heb. 5 : 4).

De Heer sprak tot Mozes: „Daarna zult gij uw broeder Aäron en zijn zonen met hem tot u doen naderen uit het midden der kinderen Israëls, om Mij het priestersambt te bedienen, namelijk Aäron, Nadab, Abihu, Eleazer en Ithamar, de zonen van Aäron.” (Ex. 28 : 1).

In het boek Numeri staat geschreven: „.....Toen zeide de Here tot Mozes: Neem tot u Jozua de zoon van Nun, een man in welken de Geest is, en leg uw hand op hem, en leg op hem van uw heerlijkheid, opdat ze horen, te weten de ganse vergadering der kinderen Israëls. En Mozes deed gelijk als de Here hem geboden had; want hij nam Jozua en stelde hem voor het aangezicht van Eleazar den priester en voor het aangezicht der gansen vergadering en hij legde zijn handen op hem en gaf hem bevel, gelijk als de Here door den dienst van Mozes gesproken had.
(Num. 27 : 18, 20, 22, 23).

6. De organisatie van de Kerk zoals die vroeger door Jezus Christus en zijn apostelen ingesteld was is niet meer nodig; er zullen geen apostelen en profeten meer zijn en geen gaven van de Geest.

Sedert de dood van de apostelen

en de komst van Joseph Smith was er geen openbaring, geen hemelse manifestatie en geen engelenbezoek, want door al die jaren heen werd er verklaard dat deze dingen onnoodzakelijk waren. De plaats van deze ambtenaren werd door leraars ingenomen, die openbaring verloochenden, die zich de eer aannamen, die hun nooit door goddelijk gezag gegeven was en die zoals al eerder beweerd werd door hun eigen verstand geleid werden of het toelieten dat iemand anders het geestelijke denken voor hen deed. Wij hebben gezien hoe een nieuwe staat van ambtenaren de plaats van de oorspronkelijke innam, die door goddelijk gezag geroepen en aangesteld waren, maar hoe deze mannen de eer aan zichzelf namen. Dit heeft verwarring in de wereld gebracht. „.....Want het land is bevuurd vanwege zijn inwoners; want zij overtreden de wetten, veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwige verbond. Daarom ver-teert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen verwoest worden; daarom zullen de inwoners des lands verbrand worden en er zullen weinig mensen overblijven. (Jes. 29 : 13-14).

„....Want de Here heeft gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij naderd met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch hun hart verre van Mij doen, en hun vreze waarmede zij mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn; daarom zie, Ik zal voortaan wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk;

want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen. (Jes. 29 : 13-14).

7. De mens was in vorm niet naar de gelijkenis van God geschapen, want God is geen wezen met een menselijke vorm.

Niets is dwazer, dan dit verkeerde begrip van de Vader en de Zoon. Er hoeft slechts heel weinig over gezegd te worden. Het Nieuwe Testament getuigt van de zending van Jezus Christus. Het verkondigt dat Hij de eniggeborene van de Vader in het vlees is. Het getuigt, dat Hij het uitgedrukte beeld van de Vader is. Toen Hij zijn discipelen verliet en naar de hemel steeg, stonden er twee engelen en deze spraken tot de discipelen: „...Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in de hemel, zal also komen gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien henenvaren. (Hand. 1 : 11).

Het staat geschreven, dat Hij komen zal en de aarde regeren. Na Zijn Hemelvaart verscheen Hij aan Paulus en Johannes beschrijft de heerlijke verschijning op de volgende wijze: „...En in het midden van de zeven kandellaren een, de Zoon des menschen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, met een omgord aan de borsten met een gouden gordel; en zijn hoofd en haar was wit gelijk aan witte wol, gelijk sneeuw, en zijn ogen gelijk een vuurvlam en zijn voeten waren blinkend koper gelijk en gloeiden

als een oven; en zijn stem was als een stem van vele wateren.”

(Opb. 1 : 13-15).

Wanneer Hij terugkeert staat er geschreven: „...Zie, Hij komt op de wolken en elk oog zal hem zien, ook degenen, die hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen. (Opb. 1 : 7).

Ik heb predikanten horen zeggen, dat Christus Zijn lichaam bij Zijn hemelvaart heeft afgelegd daar het Hem tot geen nut meer was. De bewoners der aarde zouden zeker dankbaar voor Joseph Smith moeten zijn, die hun de openbaring van de Vader en de Zoon gegeven heeft.

8. Bij de vele dingen, die hersteld zouden worden is ook de vergadering van Israël en de terugtocht der Joden naar Palestina volgens een oude profetie. Op 3 april 1836 zond de Here Mozes, die de sleutelen voor de vergadering van Israël bezat tot Joseph Smith en Oliver Cowdery, en deze droeg de sleutelen en het priesterschap voor de vergadering van Israël in de bedeling van de volheid der tijden aan hen over. In de vroegere dagen van de Kerk van Jezus Christus werd het Evangelie eerst aan de Joden gegeven en nadat zij het verworpen hadden werd het aan de heidenen gebracht. In deze bedeling heeft de Here gezegd, zullen de eersten de laatsten zijn en de laatsten de eersten. Daarom werd het Evangelie eerst aan de Heidenen gegeven en zal daarna tot de Joden komen.

In november 1831 zei de Here in een openbaring tot Joseph Smith: „...Laten zij, die zich onder de niet-Joden bevinden, daarom naar Zion vluchten. En laten zij, die van Juda zijn, naar Jeruzalem vluchten, naar de bergen van het huis des Heren. Gaat uit van de natiën namelijk Babylon, uit het midden der goddeloosheid, dat het geestelijke Babylon is.”

(L. & V. 133 : 13-15).

Voor meer dan honderdvijfentwintig jaren is het Evangelie onder de Heidenen verkondigd en nu is de dag der Joden gekomen. In 1841 werd hun beloofde land gewijd voor de terugkeer van honderdduizenden hunner.

Israël is weer gevestigd en zal groeien en zich uitbreiden totdat alles wat God aan Abraham en zijn zaad beloofd heeft, hun gegeven zal worden. Deze Joden, die terugkeren, keren echter in ongeloof terug, zij aanvaarden Jezus Christus hun Messias niet en zij zullen dit niet doen totdat de Here komt, in het uur hunner grootsten angst wanneer zij voor het aangezicht hunner vijanden zullen vluchten. De Olijfberg zal in tweeën gespleten worden; de Joden zullen in het dal vluchten dat zo geschapen wordt en daar zal de Here aan hen verschijnen, zoals de woorden van Zachariah dit voorspeld hebben. Dan zullen zij met verbazing uitroepen: Wat zijn deze wonden in Uw handen? — zo zal Hij zeggen: Het zijn de wonden waarmee ik geslagen ben in het huis mijner liefhebbers. (Zach. 13 : 6).

Dan zullen zij treuren en wenen

omdat zij hun koning verworpen hebben en dan zullen zij van al, hun ongerechtigheden gereinigd worden en de Heer zal Zijn verbond met hen sluiten.

Op diezelfde derde april 1836, kwam de profeet Elia, juist in het uur wanneer de Joden het Pascha vieren en volgens een oude gewoonte hun deuren openen om Elia binnen te laten komen. Elia kwam, maar niet naar de Joden maar tot Joseph Smith en Oliver Cowdery en bevestigde op hun sleutelen van zijn priesterschap, de macht om de harten der kinderen tot hun vaders te keren en de harten der vaders tot hun kinderen, opdat de Here niet kome en de aarde met de ban sta. Deze herstelling is van belang voor de zaligheid van de levenden zowel als de doden en zij opende de weg voor het werk in de Tempels des Heren, opdat de doden, die zonder de gelegenheid gehad te hebben om het Evangelie te horen en aan te nemen gestorven zijn ook dat voorrecht zouden genieten, want de Here is rechtvaardig voor alle mensenkinderen. Hij zei tot Nicodemus: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u indien een man niet geboren wordt vanuit water en geest, hij kan het Koninkrijk der hemelen niet ingaan. (Joh. 3 : 5).

Daarom moet het Evangelie aan de doen verkondigd worden en zij, die in de geestenwereld het Evangelie aannemen, moeten door plaatsvervangend werk, want het kan niet anders, gedoopt worden voor de vergeving

van hun zonden. Dit is een van de grootste beginselen van de herstelling. Wie, behalve de Heiligen der Laatste Dagen, geeft de doden hoop?

Het bewijs, dat de harten der kinderen tot hun vaders gekeerd is, wordt gevonden, als men de wereldwijde beweging tussen intelligenten mannen en vrouwen ziet, die naar hun doden zoeken en deze geest heeft sedert de herstelling van de sleutelen door Elia op de mensen gerust.

Ik getuig tot U, dat het opengaan

van de hemel en de komst van de Vader en de Zoon tot Joseph Smith de dageraad voor dit wonderlijke en wonderbaarlijke werk was. „Nu zie”, zei de Heer in februari 1829, „een wonderbaar werk is op het punt onder de mensenkinderen voort te komen. (L & V 4:1).

Ik getuig tot u, dat dit wonderbare werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is met haar goddelijk gezag en de herstelling van de sleutelen van het Priesterchap”.

* * * * *

Gehoorzaamheid . . .

EVELYN W. VINER.

Vaak hoort men de klacht, dat het jongere geslacht niet meer zo gehoorzaam is als de voorbijgegangene generaties. Als dit waar is, moet er een reden zijn! Is het misschien mogelijk, dat de ouders verantwoordelijk zijn?

Onlangs brachten verscheiden vrienden op een warme zonnige zondagmiddag een bezoek aan een oudere dame en nodigden haar uit om met hen mee te gaan en van hun zondagspret te genieten. Hun uitnodiging werd dankend afgewezen. „De Kerk vindt het niet goed,” verklaarde zij, terwijl zij zich bedankte, „en ik wil graag in overeenstemming met de idealen van de Kerk leven-” „O, ja,” kwebbelde een lid van het gezelschap opgewekt, „sinds ik een klein kind was heeft de Kerk dat verkondigd maar ik vind, dat het geen zin heeft!”

Ons wordt niet verteld, dat Abraham er aan twijfelde of het nu wel of niet zin had toen de Here hem gebod zijn zoon te offeren. Hij gehoorzaamde met eenvoudige geloof, dat door zijn gehoorzaamheid alles ten goede gekeerd zou worden.

Er staat nergens geschreven, dat Adam „Waarom?” gevraagd heeft toen men hem vroeg om offeranden te brengen. Er bestaat geen twijfel, dat hij onmiddellijk gehoorzaamde en dat er geen twijfel en vragen waren.

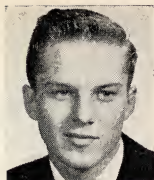
Wij hebben nooit een openbaring, hetzij in oude of moderne tijden, ontvangen, dat gehoorzaamheid niet langer een vereiste voor ons geluk en onze zaligheid is. Als wij in onze Kerk geloven, zoals wij getuigen door een lid er van te zijn, dan geloven wij, dat de instructies, die van tijd tot tijd door bevoegde autoriteiten gegeven worden, de wil des Heren zijn.

Wie van ons is wijs genoeg om aan de wijsheid des Heren te twijfelen? Durven wij te beweren, dat een van Zijn geboden geen zin heeft?

Als wij aan de raad, die ons door geïnspireerde dienstknechten van de Heer gegeven wordt twijfelen, hoe kunnen wij dan ooit verwachten, dat onze kinderen onze raad zullen aannemen en ons gehoorzamen? Zullen zij dan ook niet aan ons twijfelen en misschien besluiten, dat hetgeen wij zeggen geen zin heeft? Als wij gewillig zouden zijn, om de Heer in alle dingen te gehoorzamen, dan zouden onze kinderen misschien gewilliger zijn om ons te gehoorzamen.

Nieuwe Raadgever

benoemd in het
Zendings Presidentschap....

Gary L. Bunker

Den Haag — Elder Gary Lamond Bunker werd onlangs aangesteld als tweede Raadgever in het Zendings Presidentschap door President Donovan H. van Dam. Hij neemt hierdoor de vacature in, die ontstaan was door het eervol ontslag van Elder Max L. Pinegar, die op 8 mei j.l. naar huis vertrok.

Elder Bunker arriveerde in deze zending op 17 mei 1954; van de Las Vegas Zesde Ward in de Moapa Stake. Nadat hij verscheiden maanden in den Haag werkzaam was geweest werd hij in Vlaardingen als Gemeente President aangesteld. Gedurende de laatste acht maanden bekleedde Elder Bunker het ambt van districts-president in het Amsterdamse District. Als enige eigenschappen, die hem zo geliefd bij de leden zowel als zendelingen van de Kerk maken, zouden wij zijn bereidwilligheid om zijn gehele tijd en talenten aan het werk des Heren te wijden, zijn toegenegenheid en zijn plichtsgetrouw nakomen van zijn verantwoordelijkheden alsmede zijn buitengewone kennis van het Evangelie en de Schriften kunnen noemen.

Voordat Elder Bunker naar Nederland op zending geroepen werd, voltooide hij zijn schoolopleiding te Las Vegas, waar hij een Nevada All-State Basketball speler was. Hij studeerde gedurende twee jaren bedrijfsadministratie aan de Brigham Young Universiteit. Hij was een actief lid van zijn Priesterschaps quorum en vervulde een zending van drie maanden in Californië. Hij is de zoon van de heer en mevrouw Bryan L. Bunker.

VERZORGD DOOR
ELDER A. L. LYON

Lied van de Maand:

VERHOOR MIJN STIL GEBED — No. 65

Woorden en Muziek:

Alhoewel dit lied maar zelden gezongen wordt is het toch een van de beste, die de „Vader van onze Kerkmuziek“, Evan Stephans, heeft voortgebracht. Dit lied drukt onze dank tot en onze lof voor onze Hemelse Vader op een zeer gevoelige wijze uit. De krachtige boodschap, die dit lied bevat zou met veel gevoel onderwezen moeten worden. Het is aangeraden om dit lied als openings-, tussen- of slotlied te gebruiken.

Voor de dirigent:

Dit, zo vaak veronachtzaamde lied, zou de oudere leden zeer bekend moeten zijn en ook in zekere mate de jongere. Als U Uw gemeente dit lied laat leren zou het misschien goed zijn om de hulp van hen in te roepen, die er reeds bekend mee zijn. Het tempo is eerbiedig en middelmatig en mag in geen geval gehaast worden. De dirigent kan de uitwerking van de boodschap van dit lied vernietigen door het te snel te laten zingen. Denk eerst over het tempo na en krijg er gevoel voor voordat U het tracht te dirigeren — ook hier is voorbereiding de sleutel tot succes! Ook al voelen wij ons op een zekere zondagmorgen vreselijk opgewekt, laat dat dan de langzamere liederen niet beïnvloeden. Wees enthousiast maar niet onstuimig! Vaak wordt een lied een wedloop tussen de dirigent, de organist en de gemeente en dat is toch heus de bedoeling niet, want iets dergelijks loopt altijd fataal af en rooft de goede geest van een vergadering. In dit lied zijn geen technische moeilijkheden te vinden. De hoge F, die wij ongeveer in het midden van het lied aantreffen kan zeer krachtig en welluidend zijn, wanneer wij de rust, die juist daarvoor aangegeven is in acht nemen. Dit lied is zeer geschikt voor meerstemmig zingen.

Voor de organist:

Voor het lied van deze maand is een stevig en middelmatig tempo vereist en een goed gebruik van de registers. Probeer eens verschillende register-varianties voordat U een besluit neemt. Niet alle register combinaties zijn geschikt voor de begeleiding van gemeenschappelijk zingen. Leer te luisteren, te oordelen en maak dan Uw veranderingen als deze nodig mochten zijn. Er komen wat meer kruisen en mollen in dit lied voor als gewoonlijk, maar als U van te voren oefent zult U er geen last mee hebben, behalve met de groter-dan-één-octaf greep, maar die kunt U op de bekende manier hanteren.

Algemene Instructie:

Als er vragen omtrent het zingen of het spelen van muziek in Uw gemeente bestaan, zou ik graag willen, dat U mij deze schreef p/a Laan van Poot 292, den Haag. Ik zou ook graag willen dat een zondagsschool-dirigent of organist mij eens schreef of zij succes hebben met het onderwijzen van deze liederen iedere maand. Als U enige aanbevelingen of voorstellen voor deze rubriek heeft, zou ik het zeer waarderen als U mij deze mee zou delen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZESEND:

Giezenkamp, Elisabeth; 1 april 1956 te Rotterdam Noord.
Herbert, Marijke; 1 april 1956 te Delft.
Herbert, Petronella; 1 april 1956 te Delft.
Herbert, Leendert; 1 april 1956 te Delft.

GEDOOPT:

Rapmund, Ramona Emmanuel Cornelia Fransz; 23 maart 1956 te Amsterdam.
van Dam, Grietje Wilhelmina; 20 april 1956 te Rotterdam Noord.
Londt-Schultz, John George Edwig; 11 mei 1956 te Haarlem.
Coenraad, Dave; 11 mei 1956 te Haarlem.
Vinju, Cornelis Johannes; 11 mei 1956 te Den Helder.
Rapmund, Terence Emile; 11 mei 1956 te Amsterdam.
Heijdeman, Cornelia Wilhelmina Gastelaars; 12 mei 1956 te Amsterdam.

GEORDEND:

Meerveld, Gerrit; als Diaken, 22 april 1956 te Ede.
Meerveld, Willem; als Leraar, 6 mei 1956 te Ede.
Diemel, Emanuel; als Leraar, 15 mei 1956 te Nijmegen.
Schramade, Hans Albert; als Leraar, 15 mei 1956 te Nijmegen.
van Beuge, Christiaan; als Leraar, 15 mei 1956 te Nijmegen.

OVERGEPLAATST:

Hatch, Herman K.; van Apeldoorn naar Arnhem.
Lemon, Richard S.; van Apeldoorn naar Arnhem.
Musgrave, Lee H.; van Zwolle naar Apeldoorn als G.P.
Loertscher, Gerald R.; van Zwolle naar Apeldoorn.
Bunker, Gary L.; aangesteld als 2e Raadgever in het Zendings Presidentschap.
Steenblik, John F.; van het Hoofdkantoor naar Amsterdam als D.P.
Poelman, B. Lloyd; van Den Haag naar Rotterdam als D.P.
Snel, Nicolaas D. III.; van Rotterdam naar Den Haag als Overziener der
Zendelingenschool.
Palmer, Francis A.; van Ede naar Hilversum.
Grotepas, Roelof Jr.; van Gouda naar Schiedam.
O'Neil, Lawrence M.; van Schiedam naar Gouda.
Russell, Jay M.; van Zendelingenschool naar Sneek.
Ferrin, Calvin D.; van Hilversum naar den Helder als G.P.
Winterton, Harold D.; van Tilburg naar Ede als G.P.
Stage, H. Daniel Jr.; van Sneek naar Arnhem.
Bushnell, E. Leon; van Arnhem naar Tilburg.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Krommenhoek, Hans Herman; van Rotterdam naar Mechelen, België.
Read, Lewis Grant, Jr.; van Ogden, Utah naar Zendelingenschool.
Stam, Richard William; van Alameda, Californië, naar Zendelingenschool.
Van Setten, William; van Richmond, Virginia, naar Den Haag.

Richard William Stam

William van Setten

Lewis Grant Read Jr.

Hans H. Krommenhoek

VERTROKKEN:

- Carla Owens. Aangekomen 10 mei 1954. Vertrokken 30 mei 1956.
Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam, Hoofdkantoor.
- Eloise Steiger. Aangekomen 10 mei 1954. Vertrokken 30 mei 1956.
Werkzaam geweest: Groningen, Den Haag, Haarlem, Hoofdkantoor.
- Albert D. Robinson. Aangekomen 21 december 1953. Vertrokken 15 juni 1956.
Werkzaam geweest: Zeist, Delft, Haarlem als G.P., Ede als G.P., Rotterdam.
- Dan K. Merrell. Aangekomen 21 december 1953. Vertrokken 15 juni 1956.
Werkzaam geweest: Haarlem, Gouda, Antwerpen, België als G.P., Den Helder als G.P.
- Gaylen M. Beazer. Aangekomen 21 december 1953. Vertrokken 15 juni 1956.
Werkzaam geweest: Utrecht, Rotterdam, Zaandam als G.P., Amsterdam, Harlingen, Groningen.
- Ned H. Hansen. Aangekomen 21 december 1953. Vertrokken 15 juni 1956.
Werkzaam geweest: Hoofdkantoor, Utrecht, Gent, België als G.P., Amsterdam, Groningen als D.P., Nijmegen als G.P.
- John Van der Waal. Aangekomen 15 september 1954. Vertrekt 19 juni 1956.
Werkzaam geweest: Utrecht als G.P., Rotterdam Noord als G.P.
- Adriana D. Van der Waal. Aangekomen 15 september 1954. Vertrekt 19 juni 1956.
Werkzaam geweest: Utrecht en Rotterdam Noord, Overzienster van het Jeugdwerk.
- Johanna E. M. Westerduin. Aangekomen 17 november 1954. Vertrekt 19 juni 1956.
Werkzaam geweest: Groningen, Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Assistent-Redactrice van „De Ster”.
- LeRoy A. Bruin. Aangekomen 17 mei 1954. Vertrekt 19 juni 1956.
Werkzaam geweest: Hilversum, Nijmegen, Amsterdam, Haarlem.

Carla Owens

Eloise Steiger

Albert D. Robison

Dan K. Merrell

Caylen M. Beazer

Ned. H. Hansen

John Van der Waal

Adr. D. Van der Waal

LeRoy A. Bruin

Johanna E. M.
Westerduin

BERUSTING

Irene E. Jones

(Noot van de vertaler: Irene E. Jones, een begaafde jonge vrouw, is blind. Van een medewerker ontving ik onlangs een afschrift van haar treffend Engelse gedicht, door de dichteres eigenhandig getypt, keurig, zonder ook maar het geringste foutje. Haar berusting, haar overgave aan Gods wil roerde mij diep en ik acht het een eer haar tolk te zijn voor de leeskring van „DE STER”)

Het pad dat schuins naar 's levens bergtop gaat,
Ga 'k langzaam op, schoorvoetend op de glooi.
De zon, met zachte gloed, streelt mijn gelaat,
Maar schildert mij geen schouwspel, kleurig mooi.

Het duister toeft, of 'k in mijn bangigheid
Verschuiven zou het donkere nachtgordijn
Voor daagraads glans en ik mocht staan, bevrijd,
In 't heerlijk licht van 's levens zonneschijn.

In 't duister, toch, is 't leven incompleet,
Een tijd van slaap en van vergetelheid;
De dag brengt werk, dat van geen luiheid weet,
Gezegend werk — geen tijd voor droef gekrijt.

Ik snak naar **doen**, aan 's levens bouw gewijd,
Een thuis waar liefde in de avond wederkeert
En vindt verademing van 's levens strijd,
En daar mijn dienstbetoon met trots waardeert.

Naar moederpijn verlang ik, o hoe sterk!
Naar vreugde, die een ieder schatje geeft,
Dat om mij heen rondrentelt bij mijn werk,
In mij een gids, een leraresse heeft.

Die zielsverlangens, jaar en dag me ontzeggd,
Ik vraag waarom! en machtloos ruk ik aan
De kerkertraliën als een die vecht,
In 't grote en 't klein', Gods wil te wederstaan.

Een woord van troost weerklonk er toen van ver':
„God heeft een elk — ook u — zijn plaats verstrekt;
Elke aardkluit heeft een taak, en elke ster,
En wie zijt gij, die 't Plan in twijfel trekt!”

En zo, tevrede, beklim ik 't opwaarts spoor,
Gebogen niet, door 't harde lot, maar sterk;
Geloof en moed doen mij nooit deinken voor
Tuchtroede of zweep in 's levens worstelperk.

'k Ben onbekend nog met mijn levens-rol,
Misschien een woordje van een groot gedicht,
Een nootje slechts in lofzang, rijk en vol,
Een glimlachje op een nors en stuurs gezicht.

Maar, dank zij God, ik deel in vreugde en pijn;
Mijn hart klopt mede in 't éne mensenlot,
Mijn ziel zingt mede en ik kan, nederig, zijn
Een heel klein partje in 't grote Plan van God.

Uit het Engels door Frank I. Kooyman.